GAZET'A TRANSILVANIEI.

„Gazet'a" ese de 2 ori; Joi'a si Dumineca, Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2 1/2 galbini mon, sunatória.

Anulu XL.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pertru serie 6 cruceri v. a. Tacs'a timbrala à 30 cr. val. austr. de fia-care publicare,

Nr. 16. Brasiovu 11 Martiu|27 Februariu 1877.

Afacerile Croatiei.

Nimeni pe lume nu are cause asia de mari cá locuitorii Transilvaniei si in specie poporulu romanescu, a se interessa si ocupa de aprópe cu afacerile Croatiei care, precumu mai observaseramu la diverse ocasiuni, are unu trecutu ce semena in mai multe puncte cu alu nostru. Acea parte a Panoniei antice, care in dilele nóstre e cunoscuta sub nume de Croati'a si Slavoni'a, venise sub domni'a Romei inca din timpulu imperatului Octavianu Augustu, éra dupa aceea fù necontenitu colonisata cu popóra italiane, ale caroru urme mai esistu pana in diu'a de astadi nu numai in monumente, ci si in una parte de locuitori munteni, cunoscuti sub nume de Vlachi. Déra se lasamu vechimea si se ne apropiamu de epoc'a presenta.

Apararea cea mai energiósa contra atentatelorù de maghiarisare se pornise inainte de a. 1848 din Croati'a. Dupace esise dela diet'a Ungariei legea obligatória ne mai auditu de tiranica, cá Croatii se invetie in terminu de siese ani limb'a maghiara, aceia, afara de cativa magnati renegati, scolandu-se toti cá unulu, nu numai protestara, ci luara si alte mesuri aparatórie, pana ce in an. 1848 lucrulu ajunse pe simcéo'a sabiei, pe care o scóse mai antaiu banulu Iosifu Iellachich cá comandante alu unui corpu de 40,000 soldati granitiari. Anii absolutismului ii petrecura croatii in certe continue cu regimulu austriacu, pana ce Iellachich inaltiatu acumu la rangu de generalu de artileria si comite austriacu, de multa suparare, cadiendu in morbu fisicu si spirituale, morí in 20 Maiu 1859, adeca pre candu Austri'a simtia mai multu lips'a unui barbatu precumu fusese acesta in 1848/9. I-s'a si cunoscutu Austriei lips'a lui la Magenta si la Solferino, pentru-ca lumea scie, cu ce simtiemente in peptu au mersu atunci regimentele slavo-croatice la Itali'a si cumu brutalitatea austriaciloru fù pedepsita mai alesu din caus'a maltratarei celoru mai alesi barbati ai croatiloru, in a caroru frunte stetese genialele dr. in drepturi Ludovicu Gay, regeneratorulu limbei, alu literaturei serbo-croatice si fundatorulu publicitatiei nationale.*) Dupa 1860 Austri'a -si luà sam'a, -si trase mesurile, si restaurandu autonomi'a Croatiei, voiá se o duca si pe acésta in parlamentulu centrale la Vien'a. Croatii respunsera ca voru merge, inse numai sub conditiuni fórte bine respicate, intre care cele essentiali era, cá se li se restaure integritatea istorica a regatului triunitu Croati'a-Slavoni'a cu insul'a Mura, si Dalmati'a cu Fiume, se li se asigure mai multa autonomia provinciale decatu se coprinde in patent'a imp. din 26 Febr. 1861, se se reguledie definitivu relatiunile regatului cu Ungari'a asia, catu se se scia de es. odata pentru totudeuna, ca „Granit'a militaria este si va fi in veci parte constitutiva a Croatiei; limb'a tierei se fia cea serbo-croata si nu alt'a" etc. Pe atunci maghiarii tremurá, ca in fine austriacii voru accepta tóte conditiunile croatiloru si acestia in recompensa recunoscundu unitatea monarchiei, voru intra in parlamentulu centrale din Vien'a. Deci Deák dise maghiariloru: Se damu croatiloru una cóla alba, cá se'si scria ei insii conditiunile de comuniune politica cu Ungari'a, numai se nu'i scapamu, cá se se alature si ei la provinciile austriace. Se le damu, respunsera cei mai moderati; se nu le damu, sbierara ceilalti. Déra pe croati ii taia mintea, cumu se intimpine complimentele maghiariloru. „Mai intaiu terminati processulu vostru cu austriacii, éra pana atunci noi mai asteptamu in starea in care ne aflamu." In acestea momente, adeca intre 1865—67 croatii se aflá in periculu de a remané intre doue scaune séu doue luntrii; loru inse nu le pasá nici de acea situatiune. Ne vomu afla noi altu scaunu, -si disera ei. De altumentrea situatiunea era si pentru croati fórte neplacuta. Intre barbatii loru cei mai de frunte -si ridicase capulu vechi'a partita maghiaróna, se formase de nou si cea austriaca. Partit'a nationala avea se lupte in doue parti, adeca camu asia, precumu eramu si noi romanii desbinati in acea epoca blastemata de Ddieu, pre candu unii trageau catra imperatulu Austriei, altii asteptá mantuirea dela regele Ungariei si cei mai pucini se tinea de clinulu mantelei marelui principe alu Transilvaniei. Pre candu se clocise dualismulu si era se ésa din gaóce (ertati espressiunea triviale), croatii stá pe marginile unui abisu fiorosu, in dóga de a sparge una revolutiune crunta. Numai de aci se esplica inpregiurarea, ca Croati'a nu a patitu intocma cá Transilvani'a, cá autonomi'a sa se fia desfiintiata cu totulu si territoriulu ei se fia prefacutu in comitate unguresci. Déra croatii avura intre altii pe unu episcopu cá Strossmaier, carele urmandu esemplulu lui Iellachich din a. 1848, facù Va-banque, punendu totulu pe o singura carte, adeca chiaru positiunea si mitr'a sa, cumu facuse si Haynald in 1863 in cestiunea Transilvaniei; numai catu Strossmayer si ai sei avea ceva in mana, ce nu avuse Haynald, adeca rescriptele imperatesci dela 1861 si 1865 asecuratórie de autonomi'a Croatiei, si tienendu-le cá scuturi aparatórie, respunsera lui Eszterházy, lui Mailath si Belcredi: Acestea subscriptiuni imperatesci, acestu nume sacru voi nu'lu poteti sterge de aici, macaru de v'ati sta cu totii in capu. Nu'mi galagiti voi, ca regele inca nu este incoronatu, ca-ci Elu este imperatu si rege cu dreptulu seu de successiune observatu in tóta regul'a. Déca Elu n'a indeplinitu acea formalitate, acea parada remasa hereditate din evulu mediu, caus'a este, ca nu i-au lasatu timpu rebelliunile si desele vóstre comploturi din tiéra si din afara. Incetati cu rebelliunile, si déca mai puneti tocma pretiu asia mare pe parad'a de incoronare, Elu se va incorona de siguru; déra se sciti voi, ca ceea ce este scrisu pe acestea pagine, este si remane lege sacra nestramutata pentru noi déca voue nu ve place, noue ne place si suntemu prea decisi a ni-o apara.

Asia au vorbitu croatii catra ministrii, carii au preparatu dualismulu; si au remasu pe langa cartea loru.

In fine dualismulu s'a nascutu si Croati'a remase pe din afara, inse cá si una lance cu doue vêrfuri ascutîte, in care se intiepá trecundu pe langa ea, candu austriacii candu ungurenii. Ce era de facutu? Se le damu cóla alba, disera ungurenii cá diet'a Croatiei se scria pe ea ori-ce, déra se le falsificamu alegerile cu ori-ce pretiu. Alegerile s'au falsificatu in modu scàrnavu si partit'a maghiaróna esí din urne pe de asupra; ea apoi scrise pe cól'a aceea ce i-s'a dictatu dela B.-Pest'a. S'a reculesu inse partit'a nationale si dupa incordatiuni mai pre susu de poterile omenesci, trantindu pe partit'a maghiaróna, in alta dieta stórse conditiuni de autonomia multu mai favorabili pentru tiéra si natiune, decatu fusesera cele dictate dela Ungari'a.

Dupa acestea croatii se apucara din tóte poterile de reforme si economii interne, in catu era placere se'i vedi, cumu lucra toti din tóte partile cá intr'unu uleu de albine. Déra ve insielati, déca credeti ca au fostu lasati in buna pace. S'a decisu in secretu, cá se se caute tóte midiulócele, chiaru si cele mai detestabili, de a'i influintia, desgusta si inpedeca in frumósele loru progresse, candu pe facia, candu pe cali ascunse, clandestine. Pressei unguresci i se dete parol'a, cá se'i innegrésca pe la curte si la popórale Europei in tóte modurile. Mai alesu capital'a Agramu (Zagrabi'a) si districtele militarie sunt espuse pana in diu'a de astadi la cele mai spurcate calumnii. Intre altele se facù incercare a influentia nu numai prin clerulu superiore serbescu, dóra si prin celu catholicu alu croatiloru. Acumu inse s'au intemplatu unu scandalu din acelea, care déca lovesce pe unu archiereu, ilu si face inpossibile. (Va urmá.)

*) Nevast'a lui Gay era romana, fiic'a unui primu-locotenente granitiariu, alu carui nume l'am uitatu.

Brasiovu in 10 Marte st. n. 1877.

Din intrulu monarchiei nóstre nu avemu de a inregistrá nice o miscare de insemnetate pentru situatiunea momentana. Dlu Tisza, care nu de multu se resfetiá in aplausele mameluciloru sei din camera, de cate ori pronunciá cate unu cuventu, a devenitu tacutu si meditatoriu. Cam asia o patiescu toti ómenii, cari promittu multe, si implinescu pucine. Dlu Tisza dise nu de multu, ca fora invoirea dsale nice unu soldatu austro-maghiaru nu se va pune in miscare; astadi inse interpellatiunea deputatului Politu l'a adusu in perplesitate. Dsa nu scie se respunda, déca Austro-Ungari'a este amica séu inimica Russiei in caus'a orientale pentru ca déca va dice, ca i este amica, atunci lu iau ungurii de capu, éra la din contra, déca va dice, ca i este inimica, vine in contradicere cu faptele si se blamédia. Pentru aceea mai bine tace. Inse dlu Politu nu-i da pace; in siedinti'a dela 7 Marte adressá ministeriului o noua interpellatiune in privinti'a lui Mileticiu si a celorlalti prisonieri politici, sollicitandu deliberarea causei loru. Ernestu Simonyi inca cerù dela guvernu desluciri in caus'a insultei cu oue clocite si citrone putrede, ce s'a facutu deputatiunie studentiloru maghiari, candu a trecutu prin Triestu. Ori si ce ar responde dlu Tisza, rusinea si batjocur'a ce au suferit'o studentii maghiari nu o mai póte sterge.

Dlu Tisza sufere d'ocamdata de alte doreri si mai mari: visteri'a statului érasi a capetatu ból'a sécca. Pentru aceea ministrulu de financie Szell petrece multu tempu prin Vien'a pe la usiele bancheriloru Rothschild, cá se mai capete unu micu imprumutu.

* * *

Situatiunea esterna nu s'a schimbatu intru nimicu. De pace se vorbesce, inse resbelulu se pregatesce. Obiectulu celu mai importantu la or-

dinea dilei este d'ocamdata caletori'a generalului Ignatieff pre la curtile unoru poteri europene. Elu a sositu in 4 Marte in Berlinu, unde a avutu mai multe intelniri cu Bismark, la care a fostu invitatu si la mésa, éra dupa ce principele Bismark a pregatitu pe suveranulu seu despre missiunea si scopulu caletoriei lui Ignatieff, betranulu rege si tineru imperatore Wilhelm primi pe generalulu rusescu in audientia. Diariulu anglesu „Times“ comunica ca generalulu Ignatieff are mandatu a se duce dela Berlinu la Vien'a si de acolo la Paris, unde va conveni si cu ambassadorulu russescu din Londonu, cu contele Siuvaloff, pentru-ca Ignatieff nu se va apropiá de curtea reginei anglese. Despre scopulu caletoriei lui Ignatieff n'a transpiratu inca nimicu siguru in publicitate. Combinatiuni esistu inse cu gramad'a. Unii dicu, ca Russi'a vré se asecure pe poterile respective prin graiulu lui Ignatieff despre intentiunile sale curate in cestiunea orientale, dela a careia resolvere ea nu astépta pentru sine nice unu avantagiu, ci numai pentru crestinii de sub jugulu seculariu turcescu. Altii érasi vedu in caletori'a generalului russescu ultim'a intreprindere diplomatica din partea Russiei mai inainte de erumperea resbelului.

In locu cá se ne aventamu si noi la conjecture de aceste, preferimu a inregistrá mai bine acele date si fapte, cari illustrédia in de ajunsu scopulu calletoriei lui Ignatieff. Dela Petrupole se telegrafédia cu datulu dela 7 Marte, ca diariulu militariu de acolo „Invalidulu“ publica unu ucasu alu imperatorelui Alessandru cu datulu dela 3 Marte, prin care se ordóna, ca din divisiunile dislocate in districtele militari Petrupole, Vilna, Moscovi'a si Varsiovi'a se se formedie unu corpu de grenadiri si unu alu optulea corpu de armata. — Se mai scrie apoi, ca tóta armat'a russesca este impartita in 12 corpuri, dintre cari optu ar fi dejá mobilisate. — O corespondintia dela Petrupole a diariului „Corr. pol.“ dice ca Russi'a trebuie se intre in resbelu din cause „interne.“ Ea va areta inse lumei, ca n'are cugete de a cuceri; ea va trebui se incépa resbelu, cá pe de o parte se nu-si periclitedie positiunea de mare potere, ca-ci altmintrelea niminea in Europ'a n'ar mai dá o cépa degerata pe dins'a; éra pe de alta parte onórea inca i demanda cu atatu mai vertosu, fiindu-ca la din contra da materialu pe mor'a elementeloru revolutionarie din internulu seu. — Alte detaiuri totu dela Petrupole spunu, ca officierii caucasici stationati acolo ar' fi felicitatu printr'o telegrama pe comandantele supremu alu armatei dela Prutu, care ar' fi respunsu intre altele: „Domnedieu se-mi ajute, cá se indeplinescu oper'a, ce imperatorele mi-a concrediut'o mie.“

— In legatura cu aceste mai estragemu dintr'o corespondintia dela Chisieneu nisce date fantastice despre intentiunile ostile ale comandei militari russesci facia de Romani'a. Se dice adeca in acea corespondintia, ca a 12-a divisiune de cavaleria a corpului de armata Vainovski a primitu ordinu de a formá avantgard'a la trecerea preste Prutu. Din diferite dispositiuni ale comandei supreme se vede, ca trecerea confinieloru in Romani'a are se urmedie indata ce generalulu Ignatieff va reportá guvernului despre resultatulu caletoriei sale. Mai inainte de ast'a tóta lumea voiá a scí, ca Romani'a ar' fi inchiatu cu comand'a russésca o conventiune, care se-i assecure drepturile sale suverane si pe tempulu invasiunei armatei russesci. Inse acumu din contra se assecura, ca comand'a militare russésca ar' fi denumitu comissari civili si pentru Romani'a, deórace ea nu póte se concréda post'a, telegrafulu, politi'a si calile ferate pe manile unoru agenti straini. Si acésta stare de lucruri va durá pe catu tempu va durá si resbelulu. Romani'a e deci amenintiata de o invasiune formale, care póte periclitá chiaru si positiunea principelui. Se crede deci, ca Brateanu nu va stá la guvernu sub asemeni conditiuni, ci va veni érasi Catargiu russofilulu.“ — Admittemu si noi, ca positiunea Romaniei in faci'a unui resbelu russo-turcescu este fórte delicata in ori-ce casu, inse cu tóte aceste temerile esite din fantasi'a corespondintelui de susu nu ni se paru destulu de intemeiate.

— „Romanulu“ din Bucuresci ne aduce scirea, ca ministrulu de financie Sturdza si-a datu demissiunea. Trebue se marturisimu, ca desele demissionari ale ministriloru singuratici din cabinetulu actualu nu facu buna impressiune.

— Negotiatiunile de pace intre Turci'a si Muntenegru paru a da preste dificultati. Domnii din Constantinopole au respinsu cele mai essentiali puncte din conditiunile Muntenegrului. Déca nu ne voru insielá tóte presemnele, apoi noi trebue se fimu aprópe de adeveru, candu venimu a afirmá, ca planulu russescu a fostu de a impacá pe Serbi'a cu Turci'a, éra pe muntenegrini a-i tiené in reserva pentru pretestu de resbelu.

— Unu telegramu dela 7 Martiu din Belgradu spune, ca o proclamatiune a principelui aduce la cunoscinti'a poporului pacea inchiata. Moratoriulu remane in vigóre pana in 20 Maiu st. v.

— Messagiulu noului presiedinte alu republicei americane dice, ca Americ'a nu se va amestecá in complicatiunile, ce amenintia pacea europénа.

Transilvani'a.

(Denuntiantii nu dormu.) Déra sciti cumu lucra? Pana acumu din tóte minciunile nerusînate scornite asupra romaniloru nu s'au adeveritu nici unica; n'au aflatu nici-unu agentu dacoromanistu, nici russescu, nici ruble russesci n'au vediutu cu ochii loru. Dela unu timpu incóce au luatu alte mesuri. Ei adeca -si inpartu rolele asia, ca punu pe cate unu spionu de acei cunoscuti sub numele nemtiescu de Spitzl, adeca cânisioru cu mirosu ageru, cá se se apropia de cate unu romanu mai de frunte, se'lu infasiure si incurce in conversatiuni politice de natura delicata, lunecósa, cá dóra l'ar' lua gur'a pe dinainte se spuna ceva, spre a'lu baga in nevoia. Cu unu casu de acestea se lauda denuntiatele „Kelet“ Nr. 51 dela Vintiulu inferiore (aprópe de Alba-Iuli'a), unde spune ca ar' locuí unu jude regescu pensionatu, anume I. P., pe care spionii l'ar' fi incurcatu in vorbe prin **una femeia**, si ar' fi scosu dela elu, ca amicii sei dela Bucuresci l'au insciintiatu despre venirea muscaliloru, carii apoi voru annexa partea Transilvaniei pana in Murasiu la Romani'a. Las' ca acésta faima scornita totu de diariele maghiare, s'a cititu mai inainte cu 4—5 luni, precumu si alta fantasia de omu smintitu, cà déca voru veni muscalii, voru erta romaniloru contributiunile pe 30 de ani, déra apoi numitulu diariu merge cu inpertinenti'a sa inainte pe calea terrorismului, ca-ci provóca pe ministeriulu ungurescu alu justitiei, cá se stringa in curele pe toti functionarii din resortulu seu, si rubric'a „**Conduita politica**“ se'o imple cu mai multa rigóre; cu alte cuvente, denuntiantii lucra intr'acolo, cá se compromitta pe toti functionarii de nationalitate romanésca, pentru-cá cei pensionati se'si pérda pensiunile, éra cei in activitate se fia destituiti, cá se faca locu ciocoiloru si altoru flamendi. Acesta este scopulu si nu altulu. Se decopiédia si applica tóte mesurile cunoscute la noi din anii terrorismului ungurescu 1848/9 si din periodulu legei martiale si alu spionagiului de sub absolutismu. Urmarea acestoru atentate criminali si tradatórie nu va fi alta, decatu ca vomu ajunge, cá nicairi in tiéra romanu cu unguru se nu mai stea de vorba, se incete ori-ce comunicatiune intre densii mai virtosu in viéti'a privata si sociale, curendu dupa aceea si in cea publica. Va veni timpulu, in care barbatii romani, carii au femei maghiare, se se feréscа chiaru de acestea, studentii carii ambla pe la scóle unguresci, se siédia pe banci separate, séu se parasésca scólele, soldatii romani se nu schimbe cuventu cu soldatii maghiari preste strictulu necessariu, familiile romanesci se nu mai tiena servitori si servitóre secuiesci, de téma cá se nu fia platite pentru spionagiu, cumu era in Vien'a, pre candu multi portari si chielari se aflá in servitiulu politiei statului.

Si gagautii inca totu mai visédia de fraternitate.

Candu va face plopulu pere
Si va da stejariulu mere;
Candu muscalulu va veni
Si 'n Ardealu s'a calvini.

Diariele din Clusiu se facura focu asupra celoru 101 barbati dela Brasiovu, pe cari'i si insulta. Vomu veni la casulu acesta seriosu.

Din Comitatulu Fagarasiului, 7 Martie.

Indulginti'a romanului nu-si are parechia. Asupreli, batjocuri, calomnii si cate alte rele, le sufere in linisce si cu atata resemnatiune, incatu adversarii lui stau uimiti si nu sciu cum se-si esplice tacerea romanului. Cate aude si vede omulu, tóte te aducu la convictiunea, cumca in anim'a adversariloru romanului arde o ingrigire, care i face a se teme de tacerea lui. Ei pórta frica de caracteristiculu romanescu „tiene minte.“

De o parte are si dreptu poporulu nostru, ca tace, nu se plange, nu se vaiera de multele nedreptati ce i se facu.

Si cui se se planga? Cei dela potere s'au invetiatu a ne desconsiderá cu totulu, ti vine a crede cumca ei ne considera numai de unu reu necessariu, buni de a portá greutatile publice. Unde e vorb'a de drepturi si favoruri, vedi bine numai de cele create prin legile loru, acolo noi suntemu mai preste totu desconsiderati.

Sunt adeveruri aceste, cari in diuariele nóstre s'au ventilatu de repetíte ori, déra cei ce ar trebui se le audia, nu le audu, ca-ci ei „ochi au si nu vedu, urechi au si nu audu.“

De aici apoi preferimu a tacé la tóte.

Scriitoriulu acestoru ronduri inca este unulu, carele s'a invetiatu cu tacerea, si caus'a ca o intrerumpe astadata este, pentru-ca se tratédia despre onórea si venitoriulu unui comitatu curatu romanescu. Este vorb'a de comitatulu Fagarasiului.

Prefectulu acestui comitatu, comitele supremu Colomanu Boieriu, romanu renegatu de greu calibru, a repausatu. Cá buni crestini ar trebui se ne indestulimu a-i dice: „Dumnedieu se-i ierte peccatele. Atat'a ar fi si destulu, déca diuarile maghiare nu i-ar face o panegirica incarcata de laude preste laude. Acést'a inca nu ne-ar superá, ca-ci a fostu omulu loru si-lu potu laudá cum le vine in gura. Candu inse laud'a se face pe contulu altora, detorinti'a ne este, cá se nu tacemu.

Romanii din comitatulu Fagarasiului, de si tacu, nu potu admitte cá adeveru acea affirmare a diuaristicei maghiare, cumca Boer Kálmán a possedatu stim'a si increderea toturoru locuitoriloru, fora deschilinire de nationalitate, din comitatulu Fagarasiului. Adeverulu este, ca stim'a si increderea romaniloru nu a possedat'o nici-odata, pentru-ca in capulu administratiunei acestui comitatu n'a facutu nimica, prin ce se castige simpathiele maioritatii precumpenitórie a locuitoriloru acestui comitatu, nice pentru persón'a sa, nice pentru ómenii dela regimu, cari l'au pusu si sustienutu in capulu comitatului.

Despre administratiunea comitatului, cum a fostu ea sub B. K. a avutu publiculu ocasiune a ceti in foile romane si germane multe de tóte. Scopulu meu nice nu este a luá sub lancetta activitatea officiale a lui Colomanu Boier, ci scopulu meu este, a face atenti pe cei dela guvernu, cá la **denumirea prefectului** pentru comitatulu Fagarasiului, se nu concéda a fi sedusi de elogiile facute prin diuariele maghiare dlui Col. Boer, ca-ci punendu érasi unu omu de panur'a acestuia la carm'a comitatului, neincrederea poporatiunei comitatului catra guvernu nu numai se va mai mari, déra si administratiunea publica se va derapaná si neindestulirea locuitoriloru comitatului cu actualea stare a lucruriloru se va acerbá preste mesura.

Ceea ce dorescu locuitorii acestui comitatu este: cá denumindulu comite supremu se fia in prim'a linia unu omu cunoscutoriu si respectatoriu de legi, omu cu semtiu de dreptate si iubitoriu de adeveru, unu omu care se cunosca viéti'a sociale si economica, apoi lipsele de totu feliulu ale locuitoriloru comitatului, unu omu, carele se aiba si anim'a de a inaintá binele si buna-starea locuitoriloru din comitatu, — unu omu, catra care si locuitorii comitatului se aiba incredere, cá se-si descopere dorerile si lipsele, se póta apoi nutri si speranti'a, ca capulu comitatului cá bunu patriotu, se va sili din respoteri, a da acolo ajutoriulu seu, unde acela se va si recere.

Eu unulu nu dubitediu, ca intre maghiari se afla destui, cari ar' intruni tóte calitatile, cate se receru dela unu bunu administratoriu politicu. Am inse dubietate in doue lucruri; eu adeca nu credu ca unu maghiaru ar poté cunósce atatu de bine

ranele societali si lipsele locuitoriloru comitatului, cari sunt totu romani, incatu se scia, ca unde si in ce modu au lipsa de vindecare; si apoi déca s'ar nisui se le le studiedie cu zelu lipsele nóstre, eu dubietediu ca le-ar poté studiá, ca-ci poporulu nostru, fiindu insielatu de multi, lui straini, nu-si deschide ânim'a si nu-si descopere suferintiele decatu numai aceluia, in care are o deosebita incredere. Increderea acèst'a unu comite supremu unguru nu-si va poté o castigá la noi nici-odata, pentru-ca portarea lui Boer Kálmán facia cu romanii din comitatulu Fagarasiului a facutu, potu dice, mai de totu impossibila increderea poporului catra unu capu alu comitatului de nationalitate maghiara.

Déca domnii dela guvernu, la denumirea capului administrativu alu comitatului voru avé in vedere adeveratulu interessu alu inaintarei bunastarei si inflorirei intellectuali si materiali a comitatului; déca domnii dela guvernu voru se castige increderea poporului catra aceia, in ale caroru mani se depunu destinele comitatului, déca ómenii dela guvernu vreau se arete locuitoriloru acestui comitatu si in genere romaniloru din regatu, cumca ei stimédia legile facute de maghiari, si in specie ca tienu contu si de dispositiunile §-lui 27 din art. de lege 44—1868, atunci in capulu acestui comitatu v o r u d e n u m i u n u r o m a n u si inca spre a cunósce si mai bine lipsele nóstre si cá se le póta si vindecá cu succesu, voru denumi unu romanu transilvaneanu. Acést'a este dorinti'a adeverata a locuitoriloru din comitatulu Fagarasiului.

Sciu eu, ca si acésta voce va resuná in pustia, cá multe alte voci binevoitórie, indreptate de romani catra ómenii dela guvernu. Faptele cotidiane ale acestor'a nu-mi dau sperantia, cumca Domnedieu le va deschide ochii la cei, cari stau la carma, cá se védia odata si ei, ca dieu a sositu dejá ór'a a 11-a, cá se faca pasi spre escontarea pretensiuniloru legali ale romaniloru. Astadi nu avemu nice unu comite supremu romanu. Este vacantu postulu de comite supremu pentru celu mai romanescu comitatu.

Faca ce voru vré si cu denumirea acestui siefu de comitatu, cá se dovedésca cu unu nou esemplu, cum pricepu cei dela potere ecuitatea si catu de tare respectédia legile facute de ei insii. — Déra ce se li-o mai spunemu noi? Sciu prea bine cei dela guvernu, cari sunt dorintiele romaniloru, numai vointi'a se nu le lipsésca de a le si implini.

(—)

Conspectu

despre activitatea judecatoriei regesci din Brasiovu in decursulu anului 1876.

In diariulu germanu de aici „Kronstädter Ztg." Nr. 29 din anulu curinte aflamu unu conspectu prea interesnantu despre activitatea judecatoriei cercuale regesci din Brasiovu in decursulu anului espiratu, pe care conspectu venimu a-lu presentá si noi publicului romanu cu atatu mai vertosu, fiindu-ca pre de o parte elu ne ofere o proba invederata despre seracirea din anu in anu a poporatiunei, ca-ci numerulu processeloru civili cresce in proportiune cu seracirea, éra pe de alta parte ne aréta si starea moralitatii publice, care din anu in anu devine totu mai trista si mai deplorabila; inmoralitatea cresce, pentru ca ea inca merge mana in mana cu saracirea crescunda. Dér si afara de acést'a noi mai avemu unu deosebitu motivu a nu trece cu vederea cele ce se scriu in diurnalele straine despre judecatori'a cercuale din celu mai insemnatu orasiu comercialu alu Transilvaniei, in fruntea careia se afla dela infiintiarea ei si pana astadi unu barbatu romanu, dlu Iosifu P o p u, care prin intinsele cunoscintie juridice, prin securanti'a in legile positive de ori-ce natura, prin semtiulu seu de stricta dreptate, prin tactulu si intieleptiunea sa si-a castigatu stim'a si simpathi'a toturoru locuitoriloru tienetori de competinti'a acestei judecatorii, fora deosebire de nationalitate, asiá incatu vedemu, ca conlocuitorii nostri sasi sunt cei de antai, cari la fia-care ocasiune se grabescu a da dlui jude Popu tributulu de lauda, ce i se cuvine, care lauda ne servesce si nóue nu numai spre bucuria si satisfactiune, ci si spre onóre si amu dori din anima, cá toti judii romani in servitiele statului, ori catu de pucini ar fi ei, se se faca demni de asemenea lauda si onóre, fora a-si neglige catu e negru sub unghia detorintiele de adeverati fii ai natiunei romane, ca-ci cu placere constatamu, ca dlu jude Iosifu Popu póte servi de modelu si in acestu respectu.

Conspectulu din cestiune este urmatoriulu:

Numerulu causeloru intrate in anulu 1876 dimpreuna cu restantiele din 1875 face .	21,667
dintre acestea s'au resolvitu	21,639
au remasu in restantia	28
Din numerulu de susu sunt cause civili	16,452
cause criminali	5215
Processe sumarie civili au intratu . .	2847
dintre aceste s'au resolvitu prin sentintia	1692
éra prin impacatiune voluntaria . . .	834
in restantia au remasu	321

(La acésta rubrica este de observatu, ca cele 321 de bucati nu sunt restantie in sensulu strictu alu cuventului, ci sunt mai multu incuse, cari au intratu in dilele ultime ale anului si cari firesce n'au potutu ajunge la pertractare; éra altele sunt processe in stadiulu de probare. Red.)

Cause ereditari, dimpreuna cu restanti'a din anulu 1875, au intratu . . .	629
dintre cari s'au deliberatu	392
Transgressiuni s'au pertractatu . .	1431
si anume 1. contra institutiuniloru si a dispositiuniloru publice	32
condamnandu-se persóne	26
2. contra detorintieloru unui officiu publicu	3
3. Contra securitatii vietiei si a corpului	172
condamnandu-se persóne	73
4. Contra securitatii averei . . .	451
condamnandu-se persóne	260
5. Contra securitatii onórei . . .	736
condamnandu-se persóne	225
6. Contra moralitatii publice . . .	22
7. Contra legei de venatu . . .	15
In restantia au remasu	108

Facundu o asemanare intre aceste date si intre cele din an. 1875, resulta urmatóri'a differentia: In anulu 1876 au intratu cause civili cu 3775 mai multe cá in anulu precedentu; cause criminali mai multe cu 1634; processe sumari mai multe cu 58, éra transgressiuni mai multe cu 252. Cele mai multe transgressiuni cadu in rubricele: contra securitatii vietiei, a averei, a onórei si contra moralitatii publice.

Bani din pedepse s'au incassatu in decursulu anului 1876 o suma de 885 fl. in favórea cassei seraciloru.

La aceste date, pre cari noi le reproducemu aici mai multu in estrassu, numit'a fóia face urmatoriulu comentariu, la care ne alaturamu si noi intru tóte. „Din conspectulu de mai susu se vede, ca sarcin'a affaceriloru la judecatori'a cercuale de aici cresce din anu in anu. Mai avendu apoi in vedere, ca acésta judecatoria si cu deosebire siefulu ei este tare insarcinatu si din partea tribunalului cu investigatiuni in cause criminali, cari i rapescu multu tempu, nu ne potemu conteni, de a nu observá spre laud'a publica a acestei judecatorie si in deosebi a conducatoriului ei dlu I o s i f u P o p u, ca cu tóte aceste nice o causa nu sufere traganare, ci se delibera cu cea mai mare promptitudine, ceea ce vedemu si din conspectu, inse s c i m u si din esperinti'a de tóte dilele.

Inse pre candu acést'a ne imbucura, pre atunci trebuie pe de alta parte se ne intristamu candu vedemu, ca incusele civili si causele criminali se inmultiescu in modu infricosiatu, ceea ce dovedesce apriatu, ca saraci'a cresce, progressédia, éra comerciulu, industri'a, moralitatea publica regressédia. Aceste sunt urmarile aceloru erori ale guvernului, care a urcatu darile pana la unu gradu nesuportabilu, fora a se ingrigi de a creá si sorginti de venitu, fora a sprigini si scuti comerciulu si industri'a. Astadi se intentédia processu pentru sume bagatele contra unoru persóne, cari pana mai eri se bucurau de o stare favorabile; éra dupa ce li s'a luatu totu, incatu nu mai au din ce trai, atunci trebue se-si ié refugiu la furatu, déca totu mai voiescu se traiésca. Cu seracirea cresce si inmoralitatea."

A dou'a nota a Romaniei catra Pórta.

In constitutiunea ottomana, cumu scimu, s'au consideratu Romani'a printre articlii ei inca cá o provincia privilegiata a imperiului turcescu, si romanii cá ottomani si Domnitoriulu cá unu gubernatoru de vilaietu. Acésta au indignatu pe Romani'a fórte, fórte, si prin agentulu romanu dela Constantinopole s'au cerutu dela Savfetu pasi'a explicatiuni. Dupa acésta explicare adressà gubernulu romanu una nota fórte energica Portii, protestandu contra respectiviloru articli din constitutiunea turcésca, facundu responsabile pe Pórta de sfasiarea tractateloru si de rumperea legatureloru seculari ale Romaniei cu Turci'a.

Turci'a respunse intr'unu modu nesatisfacatoriu si provocà una nóua protestatiune a Romaniei, la care nu mai respunse inca; si acésta e a doua nota, pe care o impartesimu si noi dupa diariulu „U. Democratica". Ea suna asia:

„Constantinopole, 8/20 Ianuariu 1877.

D o m n u l e m i n i s t r u!

La 20 Decembre (1 Ian.) amu avutu onóre de a me presenta la Excellenti'a Vóstra spre a ve intrebá din partea guvernului meu, déca unele expressiuni din art. 7 alu constitutiunii promulgate la 23 Decembre sunt privitórie la Romani'a.

Excellenti'a Vóstra mi-ati respunsu, ca articulu mentiunatu se aplica Principateloru-Unite cu acelasi titlu cá si Serbiei si Egiptului. Eu amu transmisu guvernului meu acea interpretare, devenita oficiala, de órace emana dela Excellenti'a Vóstra. —

In urm'a acesteia, sentimentulu publicu din Romani'a a fostu viu atinsu de termenii chartei ottomane si cabinetulu din Bucuresci a devenitu obiectulu interpelariloru in adunarea deputatiloru si in senatu, unde se manifestà acésta legitima emotiune.

Ascultandu vocea tierei, ministeriulu romanu mi-a trimisu textulu unui protestu, prin care arata obligatiunea imperiósa, in care se afla de a restituí relatiuniloru Romaniei cu imperiulu ottomanu, caracterulu loru adeveratu, asia precumu a fostu definitu prin capitulatiuni ab antiquo, incheiate intre sultanii ottomani si principii romani, si precumu a fostu consacratu prin dreptulu publicu alu Europei moderne.

In consecintia, la 6 Ianuariu eu amu datu lectura si amu lasatu copia Ex. V. de pe acestu protestu. In aceeasi di, din ordinu superioru, fora a scadé din valórea demarsiei mele pe langa Ex. V. amu tramisu o copia dupa acestu actu si ddloru representanti ai poteriloru garante.

La 7 Ianuariu Ex. V. mi-a facutu onóre de a-mi adresá o nota cu nr.... prin care Ex. V. fora a face mentiune de protestulu, pe care eu in numele guvernului meu l'amu depusu in manile Ex. V., a binevoitu se afirme, ca constitutiunea ottomana nu póte avé efectu de a alterá conditiunile de existenti'a politica ale nici-unei tieri, care face parte integranta din imperiulu ottomanu, si ca o asemenea declaratiune din partea Sublimei Portii este suficienta, pentru-cá guvernulu A. S. principelui C a r o l u se fia cá si mai inainte certu si reasiguratu.

Cabinetulu romanu, caruia i-amu transmisu not'a Ex. V., n'a crediutu, ca póte impartasi apretiarile, cu cari se termina acea nota.

Tienendu contu de bunele dispositiuni, cari au determinatu pe inalt'a Pórta, cá se reasigure pe guvernulu A. S. principelui Carolu, in reportu cu situatiunea si cu conditiunile de existenti'a politica a Romaniei, ministeriulu din Bucuresci n'a gasitu decatu, ca declaratiunea Ex. V. este de natura a dá interpretari contrarie spiritului si literei capitulatiuniloru turco-romane si tractateloru europene.

Elu este de parere, ca spre a suprimá ori-ce credintia si interpretare ecuivoca, calea cea mai sigura ar' fi, cá guvernulu imperialu prin organulu Ex. V. se adressedie agentiei mele o nota, cu scopu cá s'o transmitu la Bucuresci, in care se se esplice, ca Romani'a nu se cuprinde intre provinciile, despre cari vorbesce chart'a octroiata la 23 Decembre, si ca legaturile, cari unescu pe Romani'a cu imperiulu ottomanu, sunt fixate prin tractate, cari au pusu sub garanti'a colectiva a mariloru poteri din Europ'a situatiunea politica a Romaniei.

Amu avutu onóre in numeróse intrevederi de a expune verbalu Ex. V. vederile guvernului meu in acésta privinti'a. Acumu -mi iau libertatea de a le formulá in scrisu, convinsu, ca Ex. V. veti binevoi a ve pune inalt'a influenti'a pentru a obtiene de la inalt'a Pórta facia cu guvernulu A. S. principelui Carolu, o declaratiune in scrisu, prin care se se ateste, conformu dreptului, starea reala a relatiuniloru existente intre Romani'a si imperiulu ottomanu.

In speranti'a, ca Ex. V. me va onorá cu unu respunsu promptu, ve rogu dle ministru etc.

(Subsemnatu generalu Ghic'a.)“

De aici vedemu, ca Romani'a e prea decisa a-si apara dreptulu seu de suveranitate, recunoscutu si prin tractatulu de Parisu de catra poterile europene.

Nr. 18 / 1877.
desp. III. A. S.

Anuntiu.

Subcomitetulu despartiementului III (alu Sibiiului) in cointielegere si cu aprobarea onoratului comitetu centralu alu „Associat. transilvane pentru literatur'a romană si cultur'a poporului romanu“, voindu a contribuí si conlucrá si elu dupa poteri la ajungerea scopuriloru salutarie ale acestui institutu natiunalu, avendu in vedere ramulu celu mai insemnatu, de care se ocupa cea mai mare parte a poporului nostru, adeca: Agricultur'a preste totu, si voindu a contribuí catu de catu la cultivarea acestuia la confratii nostri din territoriulu despartiementului; decisu, cá se tramita din sinulu seu barbati cunoscatori de agricultur'a rationala in tóte ramurile ei, cari se invetie poporulu, cumu se se scia folosi de mosi'a ce o au, mai intieleptiesce si cu mai mare cascigu cá pana acuma.

Acei barbati voru esí, candu intrun'a, candu intr'alta comuna din acestu despartiementu si anumitu: Dumineca si serbatori'a si voru tiené prelegeri publice despre deosebitele ramuri ale agriculturei dupa impregiurarile deosebiteloru comune.

Acést'a se aduce la cunoscintia publica cu ceea provocare catra toti connationalii nostri si anumitu: catra antistiile comunali din acestu despartiementu, cá 1. acele comune, cari dorescu a se folosí de acést'a invetiatura se se anuntie si se se puna in contielegere cu directiunea despart. acestui'a, aratandu, ca despre care ramu din agricultura are cu deosebire lipsa de povatia si invatiatura;

a 2. Barbatii pricepetori, denumiti de acestu subcomitetu, voru esí mai inainte de tóte in acele comune, cari si voru descoperí dorinti'a conformu punctului primu;

a 3. Acei barbati voru esí si in alte comune din acestu despartiementu, unde nu voru fi anumitu chiamati si voru tiené prelegeri din agricultura dupa impregiurari;

a 4. Diu'a tienerei prelegerei, comun'a in care si numele barbatului pricepatoriu, care va tiené prelegerea, se voru publicá totdeuna in diariulu „Telegrafulu romanu“ cu 8 dile inainte; se insémna

a 5. Ca comunele nu voru avé se pórte nici o cheltuiala pentru aceste prelegeri, deórace barbatii denumiti, domnii E. Brote si D. Comsia au primitu asuprasi a tiené prelegerile aceste gratuitu, éra spesele calatoriei se voru acoperí din budgetulu subcomitetului, votatu pentru acestu anu.

Subcomitetulu despartiementului III.

(alu Sibiiului) alu „Associatiunei transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu.“

Sibiiu, 17 Februariu 1877.

I. Hannia m. p., directoru. Dr. N. Olariu m. p., actuariu.

Actu de recunoscintia.

„Reuniunea invetiatoriloru romani selagiani“ alegundu pe dlu B. Petri, redactorulu „Scólei romane“ de membru onorariu, i tramite urmatóri'a adressa:

Nr. 3 / 1877.

Presidiulu „Reuniunei invetiatoriloru romani selagiani“.

Prea on. dle redactoru!

Adunarea generala a invetiatoriloru romani selagiani, tienuta la 15 si 16 Maiu 1876 in comun'a Domninu, considerandu,

1. Meritele nepretiuivere, cari le-ati castigatu facia de natiunea nóstra romana sub indelungatulu tempu, catu ati fostu professoru de preparandia, dandu natiunei unu numeru considerabiliu de invetiatori bine cualificati;

2. Meritele on. dvóstre castigate pe terenulu literaturei pedagogice romane, dandu copiiloru poporului romanu si invetiatoriloru acestor'a, lipsiti aprópe de ori-ce manuale, unu numeru frumosu de opuri pedagogice;

3. Meritele on. dvóstre, cari le castigati totu mereu facia de natiunea romana prin redigerea fóiei pedagogice „Scól'a romana“, latiendu prin acést'a intre invetiatorime adeveratele principia ale educatiunei poporale si facundu prin edarea unei foi redigeate atatu de bine onóre numelui romanu si inaintea strainiloru;

4. Meritele on. dvóstre, cari le-ati castigatu si le castigati in contenuu facia de natiunea romana, cá unu luptaciu statornicu si curagiosu alu causei invetiamentului poporalu natiunalu,

s'a onoratu pe sine alegundu-ve intre cele mai vine applause de „membru onorariu“ alu seu.

Acestu presidiu alu susu-atinsei reuniuni invetiatoresci, avendu in intielesulu p. 14 din protocolulu sied. a dou'a spre acésta insarcinare onorifica dela adunarea generala, vine deci a ve rogá cu profunda stima: se binevoiti a primí in semnu de profund'a sa stima si incredere in activitatea dvóstra pe terenulu instructiunei poporali aici sub ./· alaturat'a modesta diploma de membru onorariu si in legatura cu acést'a urările sale indreptate catra a totupotintele, cá se ve prelungésca firulu vietii intru multi ani — spre binele instructiunei poporale si spre glori'a iubitei nóstre natiuni.

Sîmleulu Silvaniei, la 15 Ianuariu 1877.

Ai On. dvóstre stimatori

Alimpiu Barboloviciu m. p., vicariu foraneu gr.-cath. alu Silvaniei si presied. R. I. R. S.

Prea onor. domnu redactoru alu „Scólei romane“ Basiliu Petri in Sabiiu.

Societatea **Petru Maioru** a juni mei romane din Buda-Pest'a intr'o brosiurica esita in a. c, in publicu, publica Reportulu generalu istoricu despre activitatea dovedita dela infiintiarea ei in an. 1862 pana in presentu, dupa cumu fù propusu in siedinti'a ei generale din 12 Iuniu 1876.

Ne bucuramu din sufletu de laudabilele probe de vitalitate ale nobilei junime romane respective, care in bravur'a sa presentă la siedintie multe elaborate, tractate, disertatiuni, cantece poetice, traduceri luminatórie s. a. cu cea mai pia constantia.

Din caus'a lipsei mai totale de ajutória externe n'a potutu publica lucrarile sale. Chiaru si spesele acestei brosiure binevoí ale supporta D. V. Babesiu, atatu de strimtorata e societatea cu cass'a sa.

Deci se incuragemu aceste pie si zelóse încordari nationali, cari formeza barbati eminaminte devotati binelui natiunei, cu sprijinuri maranimóse pentru fondulu societatii ca, ce vomu da, nóue si natiunei damu.

Brosiuric'a de susu inca se vinde in folosulu fondului societatii (cu 30 cr. exempl.) si credemu, ca se va cauta cá atare de catra toti bunii romani. —

Noutati diverse.

— (Dlu Fridericu Wächter) in calitate de comite alu natiunei sasesci, conchiama adunarea generale a universitatii fundului regiu pe 19 Marte in Sibiiu. — Alegerile de deputati pentru universitate pe tempu de trei ani, se voru face in 15 Marte pe basea noului statulu despre esecutarea alegeriloru. Precum se scie, numerulu deputatiloru la universitate consta din 20, dintre cari 9 se tramitu din partea orasieloru, Brasiovu si Sabiiu cate doui, éra Sighisiór'a, Mediasiu, Orestí'a, Sabisiu si Bistriti'a cate unulu; ceilalti 11 se alegu de catra comunele fostului fundu regiu, impartite in 11 cercuri electorali. Alegatori sunt numai cei ce au dreptu de alegere pe basea legei electorali, adeca numai cei ce au dreptu de a alege si deputati la dieta.

— (Multiamita.) Ill. domnu dr. Victoru Mihalyi, episcopulu Lugosiului spre inflorirea bibliothecei sec. de lect. a jun. stud. romana din Clusiu binevoí a doná 5 fl. v. a., pentru care marimitate primésca cea mai profunda multiamita. Clusiu, 6 Martie st. n. 1877. — Vasiliu Pavelu presiedinte, Emiliu Porutiu secretariu.

— Dilele de asentatiune sunt tocma acuma. Fetiori se ve inrolati la óste cu placere toti pre cati comissiunile ve afla buni; mergeti invetiati art'a militaria si disciplin'a, cá se nu ve caiti odata, ca ati remasu de batjocur'a altora.

— In Kézdi-Szt.-Lélek (comit. Háromszék) in 9 Febr. demanéti'a una secuianca a taiatu genitaliele barbatului seu. Crudime selbateca neaudita! („Nemere“ et „Ébredés“.)

— (Palme domnesci.) „Preacinstitulu“ domnu Záborszky György, subjude reg. in Fülek (Ungari'a) binevoi a trage palmi pe strada unui domnu, care mergea dela teatru cu nevésta-sa de braciu. Tabl'a regésca din acea causa l'a condamnatu la perderea functiunei. („Közvél.“ Nr. 56.)

Mai nou.

Russi'a a provocatu de nou pe representantii sei la curtile europene, cá se céra neamanatu respunsu la intrebarile din not'a lui Gorciacoff in privinti'a sustienerei tratatului de Parisu si prin urmare in privinti'a constringerii Portii ottomane pentru primirea propuneriloru conferintiei, séu déca nu, atunci Russi'a nu se mai considerá legata prin tractatulu de Parisu, ci va procede singura contra Turciei.

Pretiurile piacei

in 9 Martiu 1877.

Mesura	Speciea fructeloru		Pretiulu fl.	Pretiulu cr.
Hectolitre	Granu	fruntea	9	80
		midiulociu	9	20
		de diosu	8	50
	Mestecatu		7	85
	Secara	frumósa	6	50
		de midiulocu	6	20
	Ordiulu	frumosu	4	30
		de midiulocu	4	—
	Ovesulu	frumosu	2	90
		de midiulocu	2	80
	Porumbulu		4	10
	Meiu		4	30
	Hrisca		—	—
	Mazerea		7	—
	Lintea		11	—
	Faseolea		4	50
	Sementia de inu		13	—
	Cartofi		2	40
1 Chilo	Carne de vita		—	36
	„ de rimatoriu		—	44
	„ de berbece		—	—
100 Chilo	Seu de vita prospetu		36	—
	„ „ „ topitu		—	—

Cursurile

la bursa in 8 Martiu 1877 stá asia:

Galbini imperatesci — —	5 fl.	92	cr v. a.
Napoleoni — — —	9 „	$90^1/_2$	„ „
Augsburg — — —	113 „	15	„ „
Londonu — — —	123 „	85	„ „
Imprumutulu nationalu —	67 „	80	„ „
Obligatiile metalice vechi de 5%	62 „	85	„ „
Obligatiunile rurale ungare	72 „	25	„ „
„ „ temesiane	72 „	25	„ „
„ „ transilvane	71 „	50	„ „
„ „ croato-slav.	— „	—	„ „
Actiunile bancei — —	826 „	—	„ „
„ creditului — —	148 „	50	„ „

Redactoru respundietoriu si Editoru

IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tipariulu lui

IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.